RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 238/2008

af 10. marts 2008

om afslutning af den delvise interimsundersøgelse vedrørende antidumpingtolden på import af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

(1) Ved forordning (EF) nr. 1995/2000 [2] indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i bl.a. Rusland. Nævnte forordning vil i det følgende blive benævnt »den oprindelige forordning«, og undersøgelsen, der førte til de foranstaltninger, der blev indført ved den oprindelige forordning, vil i det følgende blive benævnt »den oprindelige undersøgelse«.

(2) Efter en udløbsundersøgelse, som blev indledt i september 2005, fornyede Rådet ved forordning (EF) nr. 1911/2006 [3] disse foranstaltninger på deres nuværende niveau i en periode på fem år. Foranstaltningerne består af en særtold. Nævnte forordning vil i det følgende blive benævnt »udløbsforordningen«, og undersøgelsen, der førte til de foranstaltninger, der blev indført ved udløbsforordningen, vil i det følgende blive benævnt »udløbsundersøgelsen«.

2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

(3) To eksporterende producenter fra Rusland — Novomoskovskiy Azot og Nevinnomyssky Azot — der indgår i Joint Stock Company Mineral and Chemical Company Eurochem, indsendte en anmodning om en delvis interimsundersøgelse (i det følgende benævnt »denne undersøgelse«) i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3. På grund af deres indbyrdes forhold behandles disse to virksomheder som en retlig enhed (i det følgende benævnt »ansøgeren«), for så vidt angår denne undersøgelse. Anmodningen var begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren.

(4) Ansøgeren hævdede, at en sammenligning mellem den normale værdi og — i mangel af eksport til EF — eksportpriserne for den pågældende vare ved salg til et passende tredjeland, i dette tilfælde Amerikas Forenede Stater (i det følgende benævnt »USA«), ville vise, at dumpingen er faldet til et niveau, der ligger væsentligt under niveauet for de gældende foranstaltninger.

3. Undersøgelse

(5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at anmodningen indeholdt tilstrækkelige umiddelbare beviser, og offentliggjorde den 19. december 2006 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* [4] om indledning af en delvis interimsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3.

(6) Undersøgelsen var begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren. Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. oktober 2005 til den 30. september 2006 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden« eller »UP«).

(7) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, repræsentanterne for eksportlandet og sammenslutningen af EF-producenter om indledningen af den fornyede undersøgelse. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(8) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

(9) For at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige for sin undersøgelse, sendte Kommissionen spørgeskemaer til Joint Stock Company Mineral and Chemical Company Eurochem og selskabets forretningsmæssigt forbundne selskaber og modtog besvarelser inden for den fastsatte frist.

[1] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).
[2] EFT L 238 af 22.9.2000, s. 15. Ændret ved forordning (EF) nr. 1675/2003 (EUT L 238 af 25.9.2003, s. 4).
[3] EUT L 365 af 21.12.2006, s. 26.
[4] EUT C 311 af 19.12.2006, s. 51.

(10) Kommissionen har indhentet og efterprøvet alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på fastlæggelsen af dumping. Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos ansøgeren og selskabets forretningsmæssigt forbundne selskaber:

— JSC Mineral and Chemical Company (i det følgende benævnt »Eurochem«), Moskva, Rusland

— PJSC Azot (i det følgende benævnt »NAK Azot«), Novomoskovsk, Rusland

— PJSC Nevinnomyssky Azot (i det følgende benævnt »Nevinka Azot«), Nevinnomyssk, Rusland og

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Schweiz — (i det følgende benævnt »Eurochem Trading«).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(11) Den pågældende vare er den samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. en opløsning af urinstof og ammoniumnitrat (i det følgende benævnt »UAN«), der er et flydende gødningsstof med udbredt anvendelse i landbruget, med oprindelse i Rusland. Det består af en blanding af urinstof, ammoniumnitrat og vand. Vandindholdet udgør ca. 70 % af blandingen (alt afhængigt af nitrogenindholdet), og den resterende del består af lige dele urinstof og ammoniumnitrat. Nitrogenindholdet (N) er det væsentligste »kendetegn« ved varen, og det kan variere fra 28 % til 32 %. Sådanne variationer kan opnås ved at tilføje mere eller mindre vand til opløsningen. Uanset nitrogenindholdet anses alle UAN-opløsninger dog for at have samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og er derfor én og samme vare med henblik på denne undersøgelse. Den pågældende vare henhører under KN-kode 3102 80 00.

2. Samme vare

(12) Denne undersøgelse bekræftede, at UAN er en ren råvare, og kvaliteten og de grundlæggende fysiske egenskaber er identiske uanset oprindelseslandet. De UAN-opløsninger, som ansøgeren fremstiller og sælger på hjemmemarkedet i Rusland, og — da der ikke eksporteres til EF — de opløsninger, der eksporteres til Amerikas Forenede Stater, har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og i al væsentlighed samme anvendelsesformål. Varerne anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Da denne undersøgelse var begrænset til at omfatte dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren, blev der ikke draget konklusioner, for så vidt angår den vare, som EF-erhvervsgrenen fremstiller og sælger på markedet i Fællesskabet.

C. RESULTATER AF UNDERSØGELSEN

1. Indledende bemærkninger

(13) Da ansøgeren, som det fremgår af indledningsmeddelelsen, ikke havde eksportsalg af UAN til Det Europæiske Fællesskab i UP, skulle den aktuelle undersøgelse fastslå, i hvilket omfang eksportpriserne ved salg til et tredjeland burde anvendes til at afgøre, om de omstændigheder, der lå til grund for indførelsen af de gældende foranstaltninger, har ændret sig, og om disse ændringer er af varig karakter.

(14) Ansøgeren forelagde dokumentation for, at varen på grund af den gældende told ikke kunne sælges med henblik på eksport til markedet i Fællesskabet i UP. Ansøgeren forelagde umiddelbare beviser for, at eksportpriserne ved salg til USA, som er et repræsentativt marked i et tredjeland, ikke blev dumpet, eller at dumpingmargenen under alle omstændigheder var lavere end den dumpingmargen, der på nuværende tidspunkt er fastsat for eksport til Det Europæiske Fællesskab, og at det var passende at anvende eksportpriserne ved salg til USA. Af de i betragtning 43 ff. omhandlede grunde blev eksportpriserne ved salg til tredjelandet USA fundet passende, da det amerikanske marked kunne sammenlignes med markedet i Fællesskabet og således er repræsentativt.

(15) Det bør bemærkes, at de gældende foranstaltninger delvist er baseret på data, som ikke vedrører ansøgerens egen fremstilling og eget salg af den pågældende vare, mens der i den nuværende UP var oplysninger om ansøgerens egne data vedrørende den normale værdi og eksportpriser — dog ved salg til et tredjelandsmarked — til rådighed. På dette grundlag blev det konkluderet, at den dumpingmargen, der blev konstateret i den nuværende UP var et bedre udtryk for ansøgerens situation i UP end de gældende foranstaltninger.

(16) I den forbindelse blev der også taget hensyn til, at målet med en antidumpingtold ikke er at lukke markedet i Fællesskabet for import fra tredjelande, men at genskabe redelige konkurrencevilkår.

(17) På baggrund af ovennævnte særlige omstændigheder blev det derfor konkluderet, at beregning af dumpingmargenen i UP på grundlag af ansøgerens salgspris ved eksport til USA var passende.

2. **Normal værdi**

(18) Med henblik på at fastsætte den normale værdi blev det først kontrolleret, om ansøgerens samlede salg på hjemmemarkedet var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Da ansøgeren ikke havde noget eksportsalg af UAN til Det Europæiske Fællesskab i UP, blev ansøgerens samlede salgsmængde på hjemmemarkedet sammenlignet med ansøgerens samlede eksport af UAN til USA. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, bør hjemmemarkedssalget anses for repræsentativt, hvis den samlede mængde udgør mindst 5 % af det tilsvarende samlede eksportsalg, i dette tilfælde til USA. Af undersøgelsen fremgik det, at ansøgeren ikke solgte repræsentative mængder UAN på hjemmemarkedet.

(19) Da ansøgerens hjemmemarkedspriser således ikke kunne anvendes til fastsættelse af den normale værdi, blev den normale værdi beregnet på grundlag af ansøgerens fremstillingsomkostninger plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (i det følgende benævnt »SA&G-omkostninger«) samt fortjeneste, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

(20) Med hensyn til fremstillingsomkostningerne bør det nævnes, at omkostninger til gas udgør en stor del af fremstillingsomkostningerne og en betydelig del af de samlede produktionsomkostninger. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, blev det undersøgt, om omkostningerne i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare var afspejlet i passende omfang i ansøgerens regnskaber.

(21) På grundlag af oplysninger offentliggjort af internationalt anerkendte kilder med speciale i energimarkeder blev det fastslået, at de priser, som ansøgeren betalte, var unormalt lave. Eksempelvis var de kun på 20-25 % af eksportprisen for naturgas fra Rusland. I den forbindelse tyder alle tilgængelige oplysninger på, at hjemmemarkedspriserne på gas i Rusland var regulerede priser, der ligger langt under markedspriserne på uregulerede markeder for naturgas. Da gasomkostningerne ikke blev afspejlet i passende omfang i ansøgerens regnskaber, måtte der foretages en passende justering af dem. Da der ikke var tale om normale gaspriser på det russiske hjemmemarked, var det nødvendigt at fastsætte gaspriserne ud fra et »andet rimeligt grundlag, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(22) I dette tilfælde var den justerede pris baseret på gennemsnitsprisen for russisk gas, når den blev solgt til eksport, ved den tysk/tjekkiske grænse (Waidhaus) efter fradrag af transportomkostninger og justeret med henblik på at afspejle de lokale distributionsomkostninger. Waidhaus, der er knudepunktet for det russiske salg af gas til EU, som både er det største marked for russisk gas, og hvis priser i rimeligt omfang afspejler omkostningerne, kan anses for at være et repræsentativt marked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(23) Efter offentliggørelsen hævdede ansøgeren, at enhver justering af den pris, som denne har betalt på hjemmemarkedet, ville være ubegrundet, og ansøgeren hævdede endvidere, at regnskaberne fuldt ud afspejlede de omkostninger, der var forbundet med fremstilling og salg af samme vare i oprindelseslandet. For at underbygge denne påstand forelagde ansøgeren en undersøgelse fra et uafhængigt konsulentfirma, der viste, at den gaspris, som ansøgeren havde betalt, fuldt ud afspejlede de omkostninger forbundet med produktion og salg af gas, som gasleverandøren havde afholdt. Som det også fremgår af konsulentfirmaets undersøgelse, skal det for det første bemærkes, at de omkostninger til gas samt de omkostninger forbundet med levering af gassen til ansøgeren, som var blevet anvendt ved sammenligningen, var anslåede omkostninger og således ikke faktiske omkostninger afholdt i UP. Det er også uklart, om de således fastsatte omkostninger var de fulde omkostninger som fastsat i overensstemmelse med grundforordningen, dvs. inklusive de fulde fremstillingsomkostninger og de fulde SA&G-omkostninger forbundet med produktion og salg af gas. Sluttelig skal det også bemærkes, at de foreliggende oplysninger om gasleverandørens omkostninger ikke kunne kontrolleres inden for rammerne af denne procedure.

(24) Under alle omstændigheder og i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, anses alene det forhold, at den gaspris, som leverandøren opkræver af sin kunde, er omkostningsdækkende, ikke som sådan som et kriterium for fastslåelse af, om produktionsomkostningerne for samme vare, som de fremgår af virksomhedens regnskaber, i rimeligt omfang afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den vare, der er genstand for undersøgelsen. Af de i betragtning 21 omhandlede grunde blev det anset, at dette ikke var tilfældet. Ansøgeren redegjorde ikke for den åbenbart betydelige forskel mellem den pris for gas, der blev betalt på det russiske hjemmemarked, og eksportprisen på naturgas fra Rusland på den ene side og den pris, som blev betalt af EF-producenterne, på den anden side. Ansøgeren tog heller ikke hensyn til, at hjemmemarkedspriserne for naturgas blev reguleret i Rusland og ikke kunne anses at afspejle den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvridninger, på en rimelig måde. Selv om den gaspris, som ansøgeren har betalt, dækkede de enhedsomkostninger for produktion og salg af gas, som leverandøren har afholdt, er dette argument således irrelevant, da der ikke nødvendigvis er en direkte sammenhæng mellem markedsprisen på gas og produktions- og salgsomkostningerne. Den pris, som ansøgeren betalte for gas i UP, er stadig reguleret af staten og ligger langt under prisniveauet på ikke-regulerede markeder som forklaret i betragtning 21. Denne påstand måtte derfor afvises.

(25) Ansøgeren hævdede endvidere, at ved at justere gasprisen blev der i realiteten anvendt en metode til fastsættelse af den normale værdi, som grundforordningen ikke foreskriver. Ved at erstatte gasomkostningerne på hjemmemarkedet med omkostninger, der er beregnet på den i betragtning 22 omhandlede måde, og fordi disse omkostninger udgør størstedelen af de samlede omkostninger forbundet med samme vare og dermed også af den beregnede normale værdi, ville den normale værdi i realiteten blive fastsat på grundlag af data fra et tredje »repræsentativt« marked. I den forbindelse gjorde ansøgeren gældende, at for lande med markedsøkonomi foreskriver grundforordningen dog kun følgende metoder til fastsættelse af den normale værdi: i) på grundlag af prisen for samme vare på hjemmemarkedet i normal handel eller, hvis der ikke foretages salg i normal handel, ii) på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet (plus et rimeligt beløb til dækning af SA&G-omkostninger samt fortjeneste) eller iii) repræsentative priser ved eksport af samme vare til et passende tredjeland. Ansøgeren konkluderede, at på dette grundlag skulle den normale værdi ikke baseres på data fra et tredje repræsentativt marked.

(26) I den forbindelse og som også beskrevet i betragtning 18-42 skal det først bemærkes, at den normale værdi blev fastsat i overensstemmelse med de i grundforordningens artikel 2, stk. 1 til 6, omhandlede metoder. For at fastslå om salget på hjemmemarkedet blev foretaget i normal handel i prismæssig henseende, dvs. om det var fortjenstgivende, skal det dog først fastslås, om ansøgerens omkostninger var et pålideligt grundlag, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5. Først når der er foretaget en pålidelig fastsættelse af omkostningerne, kan det afgøres, hvilken metode der skal anvendes til fastsættelse af den normale værdi. Det er således forkert at hævde, at gennem fastsættelse af pålidelige omkostninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, er der blevet indført en ny metode til fastsættelse af den normale værdi. Ansøgerens argumenter måtte derfor afvises.

(27) Ansøgeren hævdede endvidere, at selv om der skulle foretages en justering af hans omkostninger til naturgas på hjemmemarkedet, var Waidhaus-prisen ikke et pålideligt grundlag for en sådan justering, da prisen fastsættes på grundlag af langfristede gaskontrakter, som indebærer, at prissammensætningen afhænger af priserne på olieprodukter og dermed ikke hænger sammen med omkostningerne forbundet med at producere og levere gas til ansøgeren i Rusland. Ansøgeren hævdede endvidere, at Waidhaus-prisen for russisk gas ikke er et pålideligt grundlag, da den påvirkes af ekstremt høje og muligvis ikke-konkurrencemæssigt fastsatte priser på hjemmemarkedet i Tyskland, som for nærværende undersøges af de tyske konkurrencemyndigheder.

(28) For det første skal det bemærkes, at et af de afgørende kriterier for valg af grundlag for fastsættelse af gaspriserne var, at det i rimeligt omfang afspejler den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvridninger. Det er hævet over enhver tvivl, at denne betingelse er overholdt, for så vidt angår Waidhaus-priserne. Ydermere importeres langt den største mængde gas fra Rusland via knudepunktet i Waidhaus, hvorfor Waidhaus-priserne er et passende grundlag for en justering. På dette grundlag blev Waidhaus betragtet som et repræsentativt marked og et passende grundlag for fastsættelse af gasomkostningerne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5. For det andet og som beskrevet i betragtning 24 er det i sig selv irrelevant, om prisen er omkostningsafhængig, så længe den på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvridninger. Hvad angår prisen på gas, der importeres ved Waidhaus, er der ikke tegn på statslig indgriben i prisdannelsen, og denne betingelse er således opfyldt. Hvad angår påstanden om ikke-konkurrencemæssig prisfastsættelse for gas på hjemmemarkedet i Tyskland, bør det bemærkes, at Bundeskartellamts (de tyske konkurrencemyndigheders) undersøgelse, som ansøgeren henviser til, endnu ikke er afsluttet, og at der ikke er blevet draget konklusioner. Denne undersøgelse vedrører i øvrigt de priser, som de største tyske gasdistributører opkræver på det tyske hjemmemarked, og ikke den pris, de betaler for gas, der er importeret fra Rusland. I modsætning til ansøgerens påstand er der ikke nødvendigvis nogen sammenhæng mellem disse to priser, da gasdistributørerne og deres kunder har direkte modsatte interesser. Det kan således antages, at distributørerne ønsker at opretholde videresalgsprisen på så højt et niveau som muligt, mens det samtidigt er i deres økonomiske interesse at bevare indkøbsprisen på det lavest mulige niveau for at maksimere deres fortjenstniveau. Ansøgerens påstand om, at tyske veletablerede selskaber ikke har noget incitament til at opnå lave priser for gas importeret fra Rusland ved Waidhaus, er således blot en antagelse, som ikke har hold i virkeligheden. Disse påstande blev derfor afvist.

(29) Ansøgeren hævdede endvidere, at hvis der skulle foretages en justering af hans omkostninger til naturgas på hjemmemarkedet, burde en sådan justering baseres på de ikke-regulerede gaspriser, der kan opnås i Rusland. For det første bliver valget af Waidhaus ikke urimeligt, fordi Kommissionen kunne have valgt et andet grundlag. Det afgørende kriterium for valg af grundlag for fastsættelse af gasprisen er, at det i rimeligt omfang afspejler den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvridninger. Det er hævet over enhver tvivl, at denne betingelse er overholdt, for så vidt angår Waidhaus-priserne. At den mængde gas, der blev solgt til ikke-regulerede priser på hjemmemarkedet, kun var beskeden i UP, og at sådanne priser lå betydeligt tættere på den regulerede pris på hjemmemarkedet end på den frit fastsatte eksportpris, tyder for det andet kraftigt på, at disse ikke-regulerede priser blev forvredet af de fremherskende regulerede priser. De ikke-regulerede priser på hjemmemarkedet kunne derfor ikke anvendes.

(30) Ansøgeren hævdede endvidere, at hjemmemarkedspriserne for naturgas i Rusland, som er reguleret af staten, stiger løbende og når et niveau, hvor de dækker produktionsomkostningerne for gas. Prisen på hjemmemarkedet kan således ikke anses for at være præget af manglende konkurrence eller for at være urimeligt lav.

(31) Denne påstand er ubegrundet, da det relevante kriterium for udvælgelse af et repræsentativt marked ikke er, om priserne giver fortjeneste som sådan, men om de i rimeligt omfang afspejler den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvridninger, som omhandlet i betragtning 29. Dette er ikke tilfældet for priser, der reguleres af staten. Dette argument er ydermere også i modstrid med oplysninger offentliggjort af den russiske gasleverandør (som bekræftet i leverandørens reviderede og offentliggjorte regnskab), hvoraf det fremgår, at de russiske hjemmemarkedspriser ikke dækker produktions-, transport- og salgsomkostninger. Dette argument blev derfor afvist.

(32) Ansøgeren foreslog endvidere at anvende den russiske eksportpris ved salg til nabomarkeder som et alternativt grundlag for justeringen, men forelagde dog ikke yderligere oplysninger eller dokumentation vedrørende disse markeder. Det blev anset, at den russiske eksportpris ved salg af gas til de baltiske lande, for hvilke der i et vist omfang foreligger prisoplysninger, ikke var tilstrækkeligt repræsentativ, da eksportmængderne til disse lande er relativt begrænsede. Derudover forelå der ikke de nødvendige oplysninger om transport- og distributionsomkostninger, hvilket under alle omstændigheder umuliggjorde fastsættelse af pålidelige priser ved salg til de baltiske lande. Disse priser kunne derfor ikke anvendes som grundlag for justeringen.

(33) Ansøgeren hævdede også, at hvis eksportprisen ved Waidhaus skulle anvendes, burde den russiske eksporttold på al eksport have været trukket fra Waidhausprisen, da salg på hjemmemarkedet ikke pålægges told.

(34) Markedsprisen ved Waidhaus, som blev betragtet som et repræsentativt marked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, er rent faktisk prisen inklusive eksportafgifter og ikke prisen eksklusive sådanne afgifter. Set fra køberens synspunkt er det den pris, der skal betales ved Waidhaus, der er relevant, og det er i den forbindelse irrelevant, hvor stor en andel af prisen der udgøres af eksportskat, og hvor stor en andel af prisen der går til gasleverandøren. Sidstnævnte vil på den anden side altid forsøge at maksimere prisen og dermed opkræve den højeste pris, som kunderne er villige til at betale. Da denne pris altid ligger et godt stykke over produktionsomkostningerne, således at gasleverandøren kan opnå en enorm fortjeneste, er prisfastsættelsen ikke primært påvirket af eksportskattens størrelse, men af den pris, som kunderne er villige til at betale. Det blev derfor konkluderet, at prisen inklusive eksportskat og ikke prisen før denne skat er den normale pris på et marked underlagt markedskræfternes frie spil. Følgelig blev ansøgerens påstande desangående afvist.

(35) I den forbindelse hævdede ansøgeren også, at den lokale distributørs fortjeneste ikke burde lægges til eksportprisen ved Waidhaus, da prisen ved Waidhaus allerede omfatter distributørernes fortjeneste. I den sammenhæng hævdede ansøgeren, at de lokale distributører i Rusland var datterselskaber, som var fuldt ud ejet af gasleverandøren, og at disse distributørers fortjeneste kunne blive talt med to gange, hvis fortjenesten blev lagt til. Ansøgeren hævdede også, at der også skulle tages hensyn til Ruslands naturlige komparative fordele. Ansøgeren hævdede ydermere, at da der er let adgang til gas i Rusland, men ikke i Fællesskabet, er det naturligt, at hjemmemarkedspriserne i Rusland er lavere end prisen på eksporteret gas, hvilket der skulle have været taget hensyn til ved fastsættelsen af justeringen af de gaspriser, der betales på hjemmemarkedet.

(36) Det skal først bemærkes, at de lokale distributørers bruttofortjeneste ikke kun omfatter disse virksomheders fortjenstmargen, men også skal dække de omkostninger, der påløber mellem indkøb og videresalg af naturgassen.

(37) For det andet kunne den påstand ikke længere efterprøves på tilfredsstillende vis. Dette skyldes, at gasleverandøren i Rusland og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder ikke var omfattet af denne undersøgelse, og at der derfor ikke forelå tilstrækkelige oplysninger om organisationen og dens omkostningsstruktur. Det skal også bemærkes, at situationen i Rusland bl.a. på grund af de tætte forbindelser mellem gasleverandøren og de russiske myndigheder ikke er tilstrækkeligt gennemsigtig til at give tilstrækkelig adgang til den nødvendige dokumentation.

(38) Ansøgeren, som har bevisbyrden, kunne heller ikke forelægge oplysninger eller dokumentation, som viste, om og i givet fald i hvor høj grad distributionsomkostninger rent faktisk var medregnet i Waidhaus-prisen. Da kunderne på hjemmemarkedet købte gas fra lokale leverandører, måtte det dog antages, at de skulle betale lokale distributionsomkostninger, som ikke som sådan er medregnet i den ikke-justerede Waidhaus-pris. I denne fase af proceduren måtte det anses, at denne justering var berettiget, og påstanden blev følgelig afvist.

(39) Fællesskabets institutioner mente dog også, at denne specifikke justering kunne have betydelige virkninger for beregningen af dumpingmargenen. På baggrund af den i betragtning 37 omhandlede særlige situation blev det derfor anset, at Kommissionen kan overveje genåbning af undersøgelsen på dette grundlag, såfremt ansøgeren forelægger tilstrækkelig verificerbar dokumentation.

(40) Med hensyn til de påståede komparative fordele, hvad angår adgangen til naturgas i Rusland, bør det bemærkes, at det primære kriterium for valget af Waidhaus-priserne som grundlag for fastsættelse af gaspriserne som omhandlet i betragtning 28 er, at de i rimeligt omfang afspejler den pris, der normalt skal betales på et marked, der ikke er præget af forvridninger. De fremherskende markedsvilkår på hjemmemarkedet er irrelevante i denne forbindelse. Argumentet måtte derfor afvises.

(41) SA&G-omkostningerne samt fortjenesten kunne ikke fastsættes ud fra grundforordningens artikel 2, stk. 6, første punktum, da ansøgeren efter justering for de i betragtning 22 omhandlede gasomkostninger ikke havde et repræsentativt hjemmemarkedssalg af den pågældende vare i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), kunne ikke anvendes, da kun ansøgeren var genstand for undersøgelsen. Artikel 2, stk. 6, litra b), fandt heller ikke anvendelse, da naturgas blandt varer af samme generelle varekategori ligeledes er langt det vigtigste råmateriale, hvorfor fremstillingsomkostningerne med stor sandsynlighed også ville skulle justeres af de i betragtning 21 omhandlede grunde. Inden for rammerne af denne interimsundersøgelse forelå der ingen oplysninger, som muliggjorde en behørig kvantificering af en sådan justering samt fastsættelse af SA&G-omkostningerne og de relevante fortjenstmargener ved salg af disse varer efter en sådan justering. Derfor blev SA&G-omkostninger samt fortjeneste fastsat på grundlag af en rimelig metode, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).

(42) I den forbindelse blev offentligt tilgængelige oplysninger om større virksomheder inden for sektoren for nitrogenholdige gødningsstoffer taget i betragtning. Det blev konstateret, at tilsvarende oplysninger fra nordamerikanske producenter (USA og Canada) ville være de mest hensigtsmæssige i forbindelse med denne undersøgelse i betragtning af den store mængde pålidelige, fuldstændige og offentligt tilgængelige finansielle oplysninger fra børsnoterede virksomheder i denne del af verden. Desuden viste det nordamerikanske marked et betydeligt salg på hjemmemarkedet og et betydeligt konkurrenceniveau både for nationale og udenlandske virksomheder. Derfor blev SA&G-omkostningerne samt fortjeneste fastsat ud fra de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjeneste for tre nordamerikanske producenter, der blev anset for at være blandt de største virksomheder inden for gødningssektoren med hensyn til deres salg i Nordamerika af den samme generelle varekategori (nitrogenholdige gødningsstoffer). Disse tre producenter blev anset for at være repræsentative for sektoren for nitrogenholdige gødningsstoffer (gennemsnitligt over 78,15 % af omsætningen for virksomheden/erhvervsgrenen), og deres SA&G-omkostninger samt fortjeneste blev anset for repræsentative for de samme typer omkostninger, som normalt skal afholdes af virksomheder, der klarer sig godt i denne erhvervsgren. Desuden er der intet tegn på, at den således beregnede fortjeneste oversteg den fortjeneste, som normalt opnås af russiske producenter ved salg af varer af den samme generelle varekategori på det russiske hjemmemarked.

3. **Eksportpris**

(43) Som nævnt i betragtning 13 havde ansøgeren ikke eksportsalg af UAN til Det Europæiske Fællesskab i UP. Af de i betragtning 14-17 omhandlede grunde blev det derfor anset for passende at undersøge ansøgerens prisadfærd på andre eksportmarkeder med henblik på at beregne dumpingmargenen. I indledningsmeddelelsen påtænktes det at anvende USA som et passende marked for sammenligningen, da USA er ansøgerens største eksportmarked og modtog over 70 % af ansøgerens eksport i UP.

(44) Ingen af de berørte parter havde bemærkninger til valget af USA som det mest passende marked for sammenligningen. Undersøgelsen bekræftede, at det amerikanske UAN-marked er det mest passende for sammenligningen, da EF og USA er de to største UAN-markeder i verden og er sammenlignelige med hensyn til både mængde og priser.

(45) Da ansøgerens eksportsalg til USA i UP blev foretaget via en forretningsmæssigt forbundet handelsvirksomhed i Schweiz, måtte eksportprisen fastsættes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9. Eksportprisen blev således beregnet på grundlag af de priser, som den første uafhængige kunde i USA, som er ansøgerens væsentligste eksportmarked, faktisk betalte eller skulle betale til ansøgeren. Disse priser blev fratrukket en nominel provision svarende til den fortjeneste, som opkræves af den forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomhed, der kan sidestilles med en agent, der arbejder på provisionsbasis.

4. **Sammenligning**

(46) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priserne ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen blev der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, korrigeret for forskelle, som påvirkede prisen og prissammenligneligheden. Der blev således justeret for forskelle i transport-, håndterings- og lastomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, hvor dette var berettiget og kunne dokumenteres.

5. **Dumpingmargen**

(47) Dumpingmargenen blev fastlagt på grundlag af en sammenligning af den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportpriserne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11.

(48) Denne sammenligning viste en dumpingmargen på 33,95 % af cif-prisen, frit USA's eller Canadas grænse, ufortoldet.

6. **Varige ændringer af de omstændigheder, der var fremherskende i UP**

(49) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det undersøgt, om de omstændigheder, som dannede grundlag for den nuværende dumpingmargen, havde ændret sig, og om en eventuel ændring var af varig karakter.

(50) Endvidere er der intet, der tyder på, at niveauet for den normale værdi eller den eksportpris, der er fastsat for ansøgeren i denne undersøgelse, ikke kunne betragtes som varig. Selv om det kan hævdes, at udviklingen i priserne på naturgas, som er det vigtigste råmateriale, kunne få betydelige virkninger for den normale værdi, blev det anset, at en prisstigning ville have virkninger for alle markedsaktører og således påvirke både den normale værdi og eksportprisen.

(51) Ansøgerens pris ved eksport til Amerikas Forenede Stater, som er ansøgerens vigtigste eksportmarked, svarede i UP til priserne ved eksport til andre lande.

(52) Der er således grund til at antage, at den konstaterede dumpingmargen er baseret på varige ændringer af omstændighederne.

(53) Derudover blev der i forbindelse med denne undersøgelse ikke konstateret tegn på eller beviser for, at grundlaget for fastsættelse af skadestærskelniveauet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse vil blive ændret betydeligt inden for en overskuelig fremtid.

(54) I den forbindelse skal det bemærkes, at selv om de omstændigheder, som dannede grundlag for fastsættelsen af dumpingen, har ændret sig siden indførelsen af den endelige told, som medførte en højere dumpingmargen i UP set i forhold til den oprindelige UP, og selv om der er grund til at antage, at den konstaterede dumpingmargen er baseret på varige ændringer af omstændighederne, bør størrelsen af den gældende antidumpingtold forblive uændret. Som nævnt i betragtning 55 og 56 blev den endelige antidumpingtold rent faktisk fastsat til samme niveau som den skadestærskel, der blev konstateret i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

D. **AFSLUTNING AF UNDERSØGELSEN**

(55) Der mindes om, at den endelige told i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, og som omhandlet i betragtning 49 i Rådets forordning (EF) nr. 1995/2000 i forbindelse med den oprindelige undersøgelse blev fastsat til niveauet for den konstaterede skadesmargen, som var lavere end dumpingmargenen, da det blev anset, at en sådan lavere told ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der blev påført EF-erhvervsgrenen. På baggrund af ovenstående bør den told, der fastsættes i forbindelse med denne undersøgelse, ikke være højere end den skadesmargen, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

(56) Der kan ikke fastsættes nogen individuel skadesmargen i forbindelse med denne delvise interimsundersøgelse, da den er begrænset til undersøgelse af dumping, for så vidt angår ansøgeren. Den dumpingmargen, der blev fastsat i forbindelse med denne undersøgelse, blev derfor sammenlignet med den skadesmargen, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. Da sidstnævnte var lavere end den dumpingmargen, der blev konstateret i forbindelse med denne undersøgelse, bør denne undersøgelse afsluttes uden ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger.

E. **TILSAGN**

(57) Ansøgeren gav udtryk for interesse i at afgive et tilsagn, men afgav ikke tilstrækkeligt dokumenterede tilbud om tilsagn inden for den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 8, stk. 2. Følgelig kunne Kommissionen ikke godtage noget tilsagn. Det anses dog, at en række forskellige spørgsmåls kompleksitet, dvs. 1) de udsving i prisen på den pågældende vare, som vil nødvendiggøre en form for indeksering af minimumspriserne, og som samtidigt ikke i tilstrækkeligt omfang kan forklares med de centrale omkostningsfaktorer, og 2) den særlige markedssituation for den pågældende vare (bl.a. at der ikke var nogen import fra den eksportør, der er genstand for denne undersøgelse, i UP) tyder på, at det må overvejes yderligere, om et tilsagn, der kombinerer en indekseret minimumspris med et kvantitativt loft, vil være anvendeligt.

(58) På grund af denne kompleksitet kunne ansøgeren som nævnt ovenfor ikke udarbejde et tilbud om et tilsagn, der kunne godtages, inden for den fastsatte frist. På baggrund af ovenstående mener Rådet, at ansøgeren undtagelsesvis bør få tilladelse til at forelægge sit tilbud om et tilsagn efter ovennævnte frists udløb, men dog senest ti dage efter denne forordnings ikrafttræden.

F. **FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER**

(59) De interesserede parter fik meddelelse om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at afslutte denne undersøgelse og opretholde den nuværende antidumpingtold på importen af den pågældende vare fremstillet af ansøgeren. Alle parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Deres bemærkninger blev taget i betragtning, i det omfang de var relevante og underbygget af dokumentation —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Eneste artikel

Den delvise interimsundersøgelse af de antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat i vandig eller ammoniakalsk opløsning med oprindelse i Rusland, i øjeblikket tariferet under KN-kode 3102 80 00, der er indledt i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96, afsluttes uden ændring af de gældende foranstaltninger.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. marts 2008.

På Rådets vegne
D. RUPEL
Formand